

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Nenutrūkstama Švenčiausiojo Sakramento adoracija 2013 metais Tikėjimo metų proga

2012 m. spalio 11 d. — 2013 m. lapkričio 24 d. visuotinėje Bažnyčioje yra paskelbti Tikėjimo metais. Tam popiežių Benediktą XVI paskatino keletas progų. Tai Vatikano II Susirinkimo pradžios 50-ųjų metų minėjimas. Tai pat jau praėjo 20 metų, kai yra išleistas Katalikų Bažnyčios katekizmas. Tačiau svarbiausia Tikėjimo metų paskelbimo priežastis – paskata visoje Bažnyčioje atgaivinti tikėjimo karštį. Popiežius kviečia mus iš naujo įvertinti tikėjimo kraičio turta. Šiandieniam pasaulyje, o ypač Vakarų kraštuose, yra pastebimas nepakankamas tikėjimo kultūros įvertinimas. Todėl labai svarbu vėl iš naujo suvokti, kokie šaltiniai palaiko mūsų asmeninį gyvenimą ir mūsų krikščioniškąją civilizaciją, kokia yra tikėjimo reikšmė žmogaus asmeniniam ir tautos vystymuisi.

Šiais metais visuotinėje Bažnyčioje yra skatinamos iniciatyvos, padedančios atgaivinti tikėjimą į Kristų. Ieškant naujų galimybių šiandieniam žmogui susitikti Viešpatį, Lietuvos vyskupai Tikėjimo metų proga nuoširdžiai kviečia Lietuvos žmones atnaujinti ir pagilinti Švč. Sakramento adoracijos praktiką. 2013 metų kiekvieną dieną kurioje nors Lietuvos bažnyčioje vyks nuolatinė 24 valandų ar nuo ryto iki vakaro besitęsianti Švč. Sakramento adoracija. Per visus metus ir per visas Lietuvos vyskupijas susidarys tarsi nenutrūkstama maldos grandinė, kurios tikslas – sušildyti mūsų Tėvynėje tikėjimą į Viešpatį. Tai ypatinga malda, kai žmogus asmeniškai kalba Viešpačiui, o Viešpats meilिंगai prakalbina žmogų. Autentiškas tikėjimas pirmiausia ir kyla iš maldos. „Tikiu, nes meldžiuosi“, – sakė garsus XX a. teologas Karlas Rahneris SJ.

Lietuvos vyskupai šioms Tikėjimo metams parinko šūki, skelbiantį: „Tavo veido, Viešpatie, aš ieškau“ (Ps 27, 8). Švč. Sakramento adoracija yra labai gera proga su Viešpačiu susitikti „veidas į veidą“. Žmogaus gyvenime netrukus pradeda matytis vaisiai, kai jis įpranta praleisti ilgesnį laiką priešais Švč. Sakramentą. Galime sakyti, kad žmogaus veide tarsi atsispindi tai, kad jis yra kalbėjęs su Viešpačiu maldoje. Tai atpažįstama iš jo

TIKĖJIMO METAI 2012
2013

viltingo žvilgsnio į kitą žmogų ir pasaulį, iš jo elgesio ir žodžių. Tačiau, kad tai įvyktų, žmogus turi sau sudaryti galimybę pabūti maldoje kalbėdamasis su Kristumi. Tai yra pirmoji sąlyga, kad ši visą Lietuvą sujungianti maldos akcija pavyktų. Antroji sąlyga yra tų parapijų, kuriose vyks Švč. Sakramento adoracija, kunigų bei pastorių aktyviau išitraukusių žmonių pastangos viešinti ir pristatyti jų parapijoje konkrečią dieną vykstančią adoraciją bei ją organizuoti. Todėl labai svarbu kruopščiai paruošti tos dienos Švč. Sakramento adoracijos eigą, kad kuo gausiau ir vaisingiau parapijos žmonės galėtų išitraukti į šią ypatingą maldą. Apie konkrečiose parapijose vykstančią Švč. Sakramento adoraciją per visus šiuos metus informuos internetinė svetainė www.tikejimometai.lt. It bei „Marijos radijas“, skelbdamas apie tai informaciją ir kalbindamas šia tema kunigus ar kitus žmones iš šių parapijų.

Ši ypatinga malda šiais Tikėjimo metais yra skiriama tai pat ir už mūsų Tėvynę Lietuvą. Gerai žinome, kad mūsų Tėvynės galia išsilaikyti „žydi vienybėje“. Niekas taip tvirtai nesuvienija žmonių kaip bendras tikėjimas. Todėl stiprindami savo asmeninį tikėjimą į Viešpatį, drauge stipriname mūsų tautos gyvastingumą ir tvarumą. Melskime Gerąjį Dievą, kad šie Tikėjimo metai duotų gausių vaisių mūsų tikėjimo atnaujinimui bei mūsų Tėvynės dvasiniam atgimimui!

2012 m. gruodžio 30 d.
(katalikai.lt Tikėjimo metai)

Popiežius Benediktas XVI apie eucharistinę adoraciją:

„Eucharistijoje mūsų pasitikti ateina susivienyti su mumis trokštantis Sūnus; Eucharistijos adoracija yra ne kas kita, kaip natūralus Eucharistijos šventimo, kuris kaip toks yra Bažnyčios didžiausias adoracijos aktas, padarinys. Priimti Eucharistiją reiškia adoruoti tą, kuri priimame; būtent taip, tik taip tampame viena su juo ir tam tikru būdu iš anksto paragaujame dangiškosios liturgijos grožio. Adoracijos aktas ne šv. Mišių metu pratęsia bei sustiprina tai, kas padaryta pačiame liturginiame šventime.“

„Tiktai adoruodami galime subrandinti gilų ir tikrą priėmimą. Ir būtent šiame asmeniškiausiame susitikimo su Viešpačiu akte tada taip pat bręsta Eucharistijoje glūdinti socialinė misija, kuria norima sugriauti ne tik Viešpatį ir mus, bet mus pačius vienus nuo kitų skiriančias sienas“ (*Sacramentum caritatis*, 66).

Kauno I dekanato dekanas mons. Vytautas Grigaravičius

Kauno miesto bažnyčios pradeda 24 valandų Švč. Sakramento adoraciją

Švč. Sakramento adoracija – tai asmeniškasis ir bendruomeninis susitikimas su Eucharistiniu Jėzumi ir Jo garbinimas tyloje bei bendruomeninėje Dievo Žodžio liturgijoje. Kristaus gyvas buvimas Eucharistinėje duonoje kviečia tikinčiuosius įsiklausyti Šv. Rašte į Dievo Žodį, kuris prabyla kiekvienam asmeniškai adoracijos tyloje ir kviečia atpažinti gyvąjį Dievą kiekviename žmoguje ir gyvenimo įvykiuose bei visame mus supančiame pasaulyje. Todėl 24 val. Eucharistija parapijoje yra ypatinga Eucharistinio Jėzaus garbinimo

ir dėkojimo šventė, kurioje visa parapijos bendruomenė yra sujungta giliu tikėjimu ir pasitikėjimu Viešpaties buvimu mūsų gyvenime.

Eucharistinė adoracija parapijoje – tai TIKĖJIMO ŠVENTĖ, kuri kiekvieną tikintįjį pakviečia į asmenišką susitikimą su Viešpačiu, laukiančiu Švč. Sakramente. Pabūkime Jo artumoje ir tylos maldoje išsakykime visus savo rūpesčius, sunkumus, ligas ir bėdas, kad gyvasis Jėzus savo gydančia malone prisiliestų prie mūsų žaizdų ir suteiktų mums naujų dvasinių bei fizinių jėgų. Ateikime pas Viešpatį padėkoti už džiaugsmą ir sėkmę, už globą ir palaimą asmeniniame gyvenime. Ateikime visi, kurie ieškome tiesos ir gėrio, supratimo ir atleidimo, kurie ieškome gyvenimo prasmės ir vilties. Ateikime visi, kurie turime tikėjimo abejonių, išgyvename nusivylimą ar artimo žmogaus atstūmimą, ir Viešpaties artumoje būsimė pripildyti viltimi, ramybe ir Dievo meile.

Jėzaus buvimas Eucharistijoje leidžia mums regimu būdu išgyventi Dievo artumą ir suprasti, kad Dievas yra visada su mumis, bei padeda atpažinti Jį visose savo gyvenimo situacijose. Todėl kviečiame kunigus paaiškinti tikintiesiems Eucharistinio Jėzaus adoracijos prasmę bei svarbą ir padėti jiems pasiruošti asmeniškam bei bendruomeniniam susitikimui su Eucharistiniu Jėzumi TYLOJE ir GARBINIMO MALDOJE.

Svarbu, kad tikintieji adoracijos metu suprastų ir turėtų galimybę TYLOS MALDAI prie Eucharistinio Jėzaus. Bendruomeninės šlovinimo giesmės ir Dievo

Žodžio meditacija turėtų užimti tik pusę kiekvienos parapijos grupės adoracijos laiko, kad tikintieji turėtų galimybę įsiklausyti TYLOJE ir išgirsti kalbantį jų širdyse Viešpatį, kad išgyventų asmeninį susitikimą su Jėzumi ir taptų šio susitikimo su Dievu liudytojais mūsų šeimos bei Tėvynėje.

24 valandas trunkančios Švč. Sakramento adoracijos laiką galima paskirstyti taip:

- pagal parapijoje veikiančias vaikų, jaunimo, šeimų, senjorų institucijas, choro ir įvairius maldos būrelius;
- pagal amžiaus grupes, atsižvelgiant į dirbančių tikinčiųjų ir senjorų, jaunimo ir vaikų galimybes.

Reiktų paskatinti tikinčiuosius susiburti savo darbovietėse ir pasirengti susitikimui su Eucharistiniu Jėzumi adoracijos valandoje, išsakant savo darbo reikalus, rūpesčius ir prašant Dievo palaimos jų darbui bei verslui.

► Šalia parapijos institucijų galėtų įsijungti privataus verslo įstaigos, mokyklos, universitetai ir kitos institucijos. Joms pasirengti adoracijos valandai turėtų talkinti teologai, tikybos mokytojai ir parapijos katechetai.

► Taip pat turėtų dalyvauti vaikų darželių bendruomenės, kurios turėtų pasirengti 15 minučių trunkančiai Jėzaus adoracijai.

► Ypač reikėtų padrašinti ateiti į Eucharistijos adoraciją tuos, kurie nėra priėmę ar neturi galimybės priimti Santuokos sakramento, kad jie suprastų, jog Viešpats nori jiems padėti.

Rekomenduojamos maldų intencijos meldžiantis prie Švč. Sakramento

1. Už save ir kiekvieną žmogų, kad pažintume, priimtume ir vertintume gyvybės dovaną;
2. Už šeimų atvirumą gyvybei, kad kiekvienas pradėtus kūdikis būtų laukiamas ir mylimas;
3. Už šeimas, ypač už motinas kurios prarado vaikus dėl aborto,.
4. Už šeimas kurios prarado artimuosius dėl ligos, nelaimingų atsitikimų.
5. Už vienišus, kenčiančius skausmą dėl ligos, senatvės ir netekties;
6. Už Bažnyčios ir valstybės vadovų bendradarbiavimą kuriant šeimai saugią valstybę;
7. Už Lietuvos šeimų atsivėrimą gydančiai ir gailėstingai Dievo meilei;
8. Už taiką mūsų širdyse ir pasaulyje;
9. Už mirusius tremtyje ir kare žuvusius mūsų brolius ir seseris Kristuje;
10. Už Lietuvos dvasinį atgimimą
11. Už Seimą, Vyriausybę ir Prezidentę
12. Už vyskopus, kunigus ir diakonus
13. Už Kunigų seminarias ir pašaukimus į kunigystę
14. Už Lietuvos išėviją
15. Už Lietuvos teismus ir policiją
16. Už Lietuvos kariuomenę
17. Už Lietuvos ir pasaulio šeimas
18. Už išsiskyrusius ir gyvenančius be santuokos
19. Už jaunimą, studentus ir moksleivius
20. Už Dievui pašvęstojo gyvenimo narius
21. Už teisingumą, santarvę ir taiką bendradarbiavimą
22. Už vaikus, kurie yra patyrę prievartą
23. Už kalinius prašant atsivertimo malonės ir sugrįžimo į doros kelią.
24. Už savanoriaujančius žmones etc.

Kristaus Prisikėlimo parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

*Švč. Sakramento adoracija mažojoje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje
sausio 19 d. 8.00 val. – sausio 20 d. 8.00 val.*

Mieli broliai ir seserys Kristuje, brangūs parapijiečiai ir visi tikintieji, kurie ateinate į Kristaus Prisikėlimo bažnyčią pagarbinti ir pašlovinti Dievą. Jau antras mėnuo, kai keliaujame Tikėjimo metų keliais, kai esame kviečiami įsigilinti į svarbiausius mūsų tikėjimo slėpinius, į Bažnyčios sakramentų prasmę, atnaujinti bei sustiprinti savo tikėjimą Dievu.

Svarbiausias mūsų tikėjimo ir mąstymo uždavinys – suprasti Dievo veikimą, ieškoti Jo veikimo pėdsakų mūsų gyvenime. Įtikėti, kad Jis veikia čia ir dabar. Dievas atiskleidė per Jėzaus gyvenimą ir Jo darbus, per Jo mirtį ir prisikėlimą. Jėzus Kristus yra mūsų tikėjimo šerdis. Tik per Jį mes galime atrasti kelią pas Dievą. Todėl mes nuolat kviečiami vienyti su Jėzumi – ne tik su Juo gyventi, bet ir drauge su Juo atpažinti ir pažinti Dievą. Jėzus kalbėjo: „Niekas nenuveina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane. <...> Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą! <...>. Tikėkite manimi, kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje“ (Jn 14, 6.9.11). Taigi norint geriau pažinti Dievą, turime kartu su Jėzumi kalbėti apie Jį, kartu su Jėzumi kreiptis į Jį. Vienas iš būdų tai pasiekti – adoruoti Jėzų Švč. Sakramente. Todėl Tikėjimo metų proga Lietuvos bažnyčiose pradedama nepertraukiama Švč. Sakramento adoracija.

Adoracija yra garbinimas, šlovinimas, klausymasis, auka, pasišventimas, permaldavimas, bendruomeninė malda.

Garbinimas ir šlovinimas vyksta iš pagarbios baimės jaučiant Dievo didingumą bei artumą ir savo paties mažumą bei

nuodėmingumą. Garbiname ir šloviname iš dėkingumo už visa tai, ką Viešpats dėl mūsų padarė.

Klausymasis – tai meilės poreikis. Adoruojantis žmogus yra kaip Marija, sėdinti prie Viešpaties kojų ir visiškai atsidėjusi Jam, susitelkusi į Jo Žodį (plg. Lk 10, 39).

Auka ir pasišventimas – tai savęs atidavimas Viešpačiui, visiškai Juo pasitikint, tai buvimas Jo akivaizdoje su visais savo ribotumais ir rūpesčiais ne todėl, kad vien tik apie tai kalbėtume Dievui, bet kad visa tai paaukotume ir keistumės.

Permaldavimas ir bendruomeninė malda – tai visiškas atvirumas Dievui, buvimas Dievo akivaizdoje kitų vardu.

Adoracija – broliškos meilės mokykla, prieštaraujanti visuomenės individualiz-

mui, todėl adoruojantysis niekada negali būti vienas. Jis savyje turi nešti visus savo brolius. Nuoširdžiai kviečiame visus tikinčiuosius išgirsti Jėzaus kvietimą: „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, ir aš jus atgaivinsiu“ (Mt 11,28). Ateikite ir pakvieskite kartu ateiti savo šeimos narius, artimuosius, bendradarbius, kaimynus, nors jie dar „drungno“ tikėjimo ar visiškai nepažįsta Dievo. Pabūkite bent vieną valandą su Kristumi, leiskitės paliečiami Jo širdies begalinės meilės ir

Mūsų parapijoje 24 val. nepertraukiama Švč. Sakramento adoracija vyks mažojoje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje. Ji prasidės sausio 19 d. 8 val. ir baigsis sausio 20 d. 8 val.

ADORACIJOS EIGA:

- 08.00 – 09.00 val.** Iškilmingas Eucharistijos šventimas – Šv. Mišios. Gieda bažnyčios choras.
- 10.00 – 11.00 val.** Konferencija „Eucharistija – gyvybės šaltinis“. Prelegentas – kun. T. Trečiokas.
- 10.00 – 11.00 val.** Išpažinčių klauso kun. N. Šmerauskas.
- 11.00 – 13.00 val.** Adoruoja Jaunų šeimų ratelio šeimos.
- 13.00 – 16.00 val.** Adoruoja Marijos legionas ir parapijos tikybos mokytojai.
- 16.00 – 17.00 val.** Konferencija „Eucharistija – krikščionio gyvenimo būdas“. Prelegentas – kun. N. Šmerauskas.
- 16.00 – 17.00 val.** Išpažinčių klauso kun. T. Trečiokas.
- 17.00 – 19.00 val.** Adoruoja Pagyvenusių žmonių sambūris „Senjorai“.
- 19.00 – 21.00 val.** Adoruoja Sumos choro choristai.
- 21.00 – 22.00 val.** Meditacija „Ateikite ir pamatykite“ pagal Jono Evangeliją. Prelegentas – kun. A. Akelaitis.
- 21.00 – 22.00 val.** Išpažinčių klauso mons. V. Grigaravičius.
- 22.00 – 24.00 val.** Adoruoja katechetai ir katechizuojamieji.
- 24.00 – 02.00 val.** Adoruoja parapijos Šeimų bendruomenė ir parapijos jaunimas.
- 02.00 – 04.00 val.** Adoruoja parapijos Šeimų bendruomenė ir Caritas.
- 04.00 – 06.00 val.** Adoruoja parapijos Šeimų bendruomenė, Šiluvos M. Marijos draugija, Šv. Rašto pažinimo grupė.
- 06.00 – 07.00 val.** Adoruoja seserys vienuolės iš parapijos ribose esančių vienuolynų.
- 07.00 – 08.00 val.** Konferencija „Eucharistijos adoracija“. Prelegentas – mons. V. Grigaravičius.
- 07.00 – 08.00 val.** Kunigai klauso išpažinčių.

Kun. Marius Žitkauskas

Kas yra adoracija?

Adoratio – lotynų k. žodis, kuris reiškia „garbinimas, žavėjimasis“. Adoracija, kaip maldos forma, atsirado Viduramžiais. Tuo metu žmonės retai priimdavo Komuniją. Be to, ir šiaip buvo sunku dalyvauti ir suprasti, kas vyksta šv. Mišiose, nes dar nebuvo atgręžtų altorių (kaip dabar įprasta): kunigai šv. Mišias aukodavo nusisukę ir visos maldos buvo lotynų kalba. Tačiau žmonės buvo ne mažiau tikintys nei dabar, gal net dar labiau. Todėl pakylėjimo metu (tai yra

Kaip adoruoti?

tas šv. Mišių momentas, kai kunigas iškelia aukštyn Ostiją), žmonės troško kuo ilgiau matyti Jėzų. Taip ilgainiui šalia šv. Mišių susiformavo atskira malda – adoracija, kai Švč. Sakramentas, t.y. pats Jėzus Duonos pavidalu, pastatomas ant Altoriaus dažniausiai puošniame inde, kuris vadinamas monstrancija (*monstrare* – lot. „rodyti“).

Tai – nelengvas maldos būdas, nes, atrodo, kad jis visiškai neliečia mūsų jausmų, emocijų. Norėdami geriau suprasti, kas yra adoracija, pažvelkime į draugystės pavyzdį.

Vienas požymių, iš kurio gali spręsti, kad draugas tikras, tai gebėjimas tylėti kartu. Svarbiausia yra tai, kad ta tylą nesukelia nepatogumo arba noro žūtbūt ką nors pasakyti. Tyla adoracijoje yra labai svarbi. Daug žodžių čia nereikia. Svarbiausias dalykas, kurį adoruojantysis turi „daryti“ – tai **būti**. Kūno laikysena gali būti įvairi – galima sėdėti, klūpėti, gulėti kniūbsčia ir kt., tačiau viską reikia daryti pagarbiai, nes adoraci-

Nukelta į 4 p.

Atkelta iš 3 p.

joje, kaip jokioje kitoje maldoje, iš tikro esame Dievo akivaizdoje. Esame priešais Jėzų, kuris tikrai, realiai ir visas pasilieka tame baltame duonos paplotelyje. Štai čia ir kyla šios maldos „sunkumas“, nes juslėmis tai neprieinama, o mes juk įpratę viską „pačiupinėti“, patirti. Adoracijoje – ne taip. Čia reikia pasitikėti, nes tik tikėjimu gali priimti tokį neįmanomą dalyką: pats Dievas – Galingasis, kuris savo Žodžiu viską sukūrė ir palaiko, Visagalis, prieš kurį lenkiasi kalnai ir jūros, – Jis dabar priešais mane duonos paplotėlio pavidalu!

Kaip melstis?

Adoracijoje veikiu ne aš. Adoracijoje veikia Dievas. Jis mane mato. Ir Jis žinodamas, kas man geriausia (nes Jis mane geriau nei bet kas kitas pažįsta), keičia mano širdį. Dievas gali veikti įvairiai: Jis gali leisti, kad aš kažką jausčiau, o gali ir aplenkti jausmus. Tačiau tai, kad aš nieko nejaučiu, anaip tol nereiškia, kad nieko nevyksta. Tad svarbiausia adoracijoje – būti ir leisti, kad Jėzus žiūrėtų į Tave, veiktų Tavyje. Čia dar tinka saulės palyginimas. Vasarą, pvz., guli plažė ir deginiesi. Šiaip jau nieko neveiki. Po kurio laiko pastebi, kad nudegei. Ne pats kažkaip save nusideginai, bet saulės spindulių poveikis tai padarė. Vienintelis dalykas, kurį turėjai padaryti, kad nudegtum, tai palikti drabužius, kurie dengė odą nuo saulės spindulių. Panašiai ir adoracijoje. Ateini tam, kad pabūtum su Jėzumi, kad nieko nuo jo neslėptum, bet atsivertum,

„nurengtum savo širdį“ ir leistum Jėzui meiliai žvelgti į Tave (prisimink Mk 10,21 turtingą jaunuolį: „Jėzus meiliai pažvelgė į jį“). Adoracijoje dažnai nebūna jausminių potyrių, bet tai nereiškia, kad Dievas neveikia Tavo viduje. Taip Jis mus moko kantrybės. Juk draugystėje be kantrybės ir ištikimybės – nė žingsnio.

Ir dar kartą – kaip melstis?

Jeigu sunku visą adoracijos laiką tylėti, galima giedoti giesmes. Giesmės turėtų būti: a) nukreiptos į patį Jėzų: pvz., „Jėzau, aš myliu Tave“, „Jėzau Kristau, pas tave aš ateinu“ ir pan. Reikėtų vengti giesmių „apie bites“. Ne todėl, kad jos blogos, bet dėl to, kad adoracija yra ypatingas buvimo su pačiu Jėzumi laikas; b) giesmės turėtų būti netriukšmingos (nebent išskirtiniais atvejais, kai organizuojami galingi šlovinimai prie išstatyto Švenčiausiojo) ir kreipiančios į susikaupimą, padedančios „irtis į gilumą“; c) giesmės turėtų būti nesudėtingos.

Dar galima melstis kartotine malda. Tam naudojame rožinį. Maldos pradžioje – persižegnojimas, po to „Tėve mūsų“, ir tada ties dideliais karoliukais galima melstis „Garbė Dievui“, o ties mažais – kartoti trumpus kreipinius į Jėzų: „Jėzau, pasitikiu Tavimi“, „Jėzau, garbinu Tave“, „Ateik, Viešpatie Jėzau“, „Jėzau, pasilik su manim“, „Viešpatie, pasigailėk manęs“ ir pan. Čia jau Tavo kūryba. Geriausia melstis tokiu kreipiniu, kuris tuo metu Tau yra labiausiai prie širdies.

Ir šiaip – improvizacijai ir kūrybiškumui visada atvertos durys. Žinoma,

išlaikant pagarbumą. Tačiau galima netgi giedoti giesmes, skirtas Marijai, arba melstis Rožinį. Kodėl? Todėl, kad būtent Marija buvo tobuliausia adoruotoja. Ji nešiojo Jėzų savyje, jos akys nuolat buvo nukreiptos į Jį. Ji geriau už kitus buvo į Jėzų „išžiūrėjusi“ (galite plačiau apie tai pasiskaityti – Jonas Paulius II „Rosarium Virginis Mariae“). Tad šiomis giesmėmis ar maldomis, būdami Jėzaus akivaizdoje, galime stoti į Marijos mokyklą – mokytiis žiūrėti į Jėzų, kaip ji tai darė.

Kiek melstis?

Kiek adoracija turėtų trukti? Būtų gerai laikytis taisyklės, kad – ne mažiau pusės valandos. Ne todėl, kad kažkas nustatė tokią taisyklę, bet grynai dėl mūsų žmogiškumo: maždaug 10 min. užtruksime, kol nurimsime, tada 10 min. galėsime ramiai pabūti su Jėzumi, dar 10 min. užtruks įžangos ir pabaigos maldos. Jei dar giedosime kokią giesmę, ar melsimės malda – tylos liks dar mažiau. Būtent tyla yra viena iš esminių adoracijos dalių – jai visada reikėtų palikti laiko. (kvjk.lt)

Kauno mieste pastovi

Švč. Sakramento adoracija vyksta:

Prisikėlimo mažojoje bažnyčioje – pirmadieniais – penktadieniais nuo 9 iki 17 val.

Arkikatedros Švč. Sakramento koplyčioje – kasdien nuo 9.30 val. iki 18 val.

Švč. Sakramento bažnyčioje (studentų) – nepalaujama adoracija

Mintys apie adoraciją

Šventasis Raštas

Bet ateis valanda – jau dabar ji yra, – kai tikrieji garbintojai šlovins Tėvą dvasia ir tiesa. Ir pats Tėvas tokių garbintojų ieško (Jn 4, 23)

Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, ir aš jus atgaivinsiu (Mt 11,28)

Likite čia ir pabudėkite kartu su manimi (Mt 26, 38)

Katalikų bažnyčios katekizmas

1379 „Šventoji saugykla“ (tabernakulis) iš pradžių buvo skirta tinkamai laikyti Eucharistijai, kad būtų galima ją nunešti ligoniams arba nedalyvavusiems Mišiose. Pagilinsi tikėjimą realiu Kristaus buvimu Jo Eucharistijoje, Bažnyčia suvokė eucharistinius pavidalais esančio Viešpaties tylaus adoravimo prasmę <...>

1380 <...> Bažnyčiai ir pasauliui labai reikalingas Eucharistijos kultas. Jėzus mūsų laukia šiame meilės sakramente. Negailėkime laiko su Juo susitikti adoruodami, su giliu tikėjimu kontempliuodami, pasirenkę atsilyginti už sunkias pasaulio kaltes bei nuodėmes. Tegū niekada nesibaigia mūsų adoracija!

1381 „Tikro Kristaus kūno ir tikro Jo kraujo buvimą šiame sakramente ‘galima patirti ne juslėmis, bet vien tikėjimu, kuris remiasi Dievo autoritetu’, sako šv. Tomas. Dėl to komentuojamas Luko 22, 19 tekstą: ‘Tai yra mano Kūnas, kuris už jus atiduodamas’, šv. Kirilas sako: ‘Neabejok, ar tai tikra, bet verčiau tikėdamas priimk Išganytojo žodžius, nes Jis, būdamas Tiesa, nemeluoja’“.

Tau lenkiuos, o Dieve, mums neregimas, Ostijos paveiksle tikrai esamas. Tau aš savo širdį duodu visiškai, nes gali ją tentinti, Dieve, Tu tiktai.

Nei akis, nei skonis, nei lytėjimas – liudyt čia tegali vien tikėjimas. Tavo žodžiu, Dieve, aš tikiu tvirtai, nes tiesos tikresnės nerasiu tikrai.

Benediktas XVI

Eucharistija yra asmenų susitikimas ir vieniėjimasis; tačiau asmuo, kuris eina mūsų pasitikti ir trokšta susivienyti su mumis, yra Dievo Sūnus. Taip susivienyti galima tik per adoraciją. Priimti Eucharistiją – reiškia adoruoti Tą, kurį priimame. Būtent taip ir tik taip tampame viena su Juo.

Palaimintasis Jonas Paulius II

Sustok prieš tabernakulį tu be jokios priežasties, gali netarti nė žodžio, tiesiog pasilik Kristaus akivaizdoje ir kontempliuok svarbiausią meilės gestą – pašventintąją Duoną.

Nėra veiksmingesnio bei patikimesnio būdo pasiekti tvirtą ir ilgalaikę taiką pasaulyje kaip Švč. Sakramento garbinimas.

Palaimintoji Motina Teresė

Nutilęs klausykis, nes jei tavo širdis užimta kitais dalykais, Dievo balso neišgirsi... Svarbiausia yra ne tai, ką mes sakome, bet ką Dievas sako mums ir per mus.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222
El. paštas : prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt. Tiražas 1000 egz.

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius;
redakcijos nariai: Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Rima Lipšienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis